

Eglof på premiär

Annika var nyfiken på vad som egentligen hade hänt den där premiärkvällen för några år sedan. Hon mindes vagt att tidningarna talat om två "incidenter", men utan att någonsin rakt på sak redogöra för vad som verkligen hade hänt. Tydligt var det allt för uppseendeväckande för att delge läsarna. Men besatt Eglof någon kunskap om vad som skett? Hade han kanske t o m varit med den ödesdigra aftonen på Grand?

Hon plockade upp dagboksanteckningarna från de aktuella veckorna, rörde pekaren mot rullningslistan och bläddrade långsamt framåt. Plötsligt vidgades hennes pupiller en aning. Annika slutade bläddra och läste halvhögt för sig själv.

"DEN FULLSTÄNDIGA, SANNA OCH OSMINKADE REDOGÖRELSEN FÖR GÅRDAGSKVÄLLENS HÄNDELSER FINNS I DE SKYDDADE FILERNA."

Annika såg förbryllad ut. Det fanns tydligen några hemliga filer som hon inte hade upptäckt. Så märkligt. Och så tursamt att hon följt sin instinkt och till slut kopierat hela hårddisken. Men eftersom det nog skulle ta ett tag att leta rätt på dokumenten fortsatte hon att läsa vidare.

Tala ur skägget

"Hugo försökte pumpa mig på det verkliga händelseförloppet. Men jag säger inget eftersom jag inte vill bidra till ryktesspridningen. Han blev jättesur och sa att han tyckte att det var en mediasandal att tidningarna, som alla uppenbarligen vet vad hon gjorde, inte vågar tala ur skägget. Och på sitt sätt har han ju en poäng i att det som hon kan göra inför en fullsuttet premiärpublik i centrala Stockholm borde kunna delges också den del av allmänheten som inte finns på Bindefelts gästlista. Men jag höll minsann tand för tunga."

Annika bläddrade vidare:

"Idag kom Hugo och berättade att

nu kände han också till hela historien. Den cirkulerar i alla sin detaljer i cyberrymden, påpekade han förnöjt. En god vän till honom hade mottagit 12 st E-mail i ärendet på mindre än ett dygn. Han medgav att det var lite si och så med källkontrollen och att det fanns lite olika versioner om hur det exakt hade gått till, vems skor som var inblandade, var vissa klädesplagg hade hamnat, dörrarnas placering etc. Men i huvudfrågan om vad de så kallade incidenterna egentligen var för några tycktes enigheten bedövande.

Jag mumlade något om att tidningarna uppenbarligen hade fått en hygglig konkurrent i den nätverksbaserade nyhetsförmedlingen via Internet, men ville varken bekräfta eller dementera uppgifterna.

Men Hugo har rätt när han talar om att det är förödande för riksdagens anseende. Just nu tycks varenda svensk gå omkring och tro

att alla här i huset är alkoholister. Det är det hittills viktigaste utfallet av talmannens jättesatsning på att expandera informationsverksamheten. Aldrig har riksdagens informationstjänst varit större och riksdagens anseende lägre.

Nu skall de tydligen starta en hel TV-kanal för att sända ut allt som sägs i riksdagen. Idén lär ha kommit från MW när hon var kulturminister. Inte för att jag begriper vad riksdagsdebatterna har med kultur att göra. Eller på vilket sätt vi skulle bli mer uppskattade om folk sitter och tittar på utsändningar från riksdagshuset 14 timmar om dygnet. Men de andra säger att det kommer att stärka demokratin.

Eftermiddag med lagutskottet

Fan tro't. För oss som inte säger så mycket blir det nog ganska kämpigt. Nu vet man ju när TV sänder och kan planera sin vecka så att man sitter

i sin bänk just då. Men om de ska sända jämt och ständigt går ju inte det. Jag måste nog fundera ut något att säga till dess. Vad det nu skulle vara.

” Och på sitt sätt har han ju en poäng i att det som hon kan göra inför en fullsuttet premiärpublik i centrala Stockholm borde kunna delges också den del av allmänheten som inte finns på Bindenfelts gästlista. ”

Men Hugo säger att jag inte skall oro mig. Ingen kommer ändå att se på eländet. Vem vill tillbringa en eftermiddag tillsammans med Lagutskottet, säger han? Och han har

kanske rätt. Jag har åtminstone inte kommit på någon som skulle vilja det.”

Annika smålog när hon mindes att det aldrig hade blivit något av den där TV-kanalen. Idén hade stupat på att någon statsvetare hade visat att en riksdagskanal skulle gynna småpartierna som skulle få opropor­tionerligt mycket TV-tid. Efter ett halvhjärtat försök från socialdemokraterna att ge socialdemokratiska företrädare lika mycket taletid som alla andra partiers företrädare tillsammans lades idén till handlingarna.

Hennes nyfikenhet var emellertid inte stillad. Hon började leta efter Eglofs hemliga dokument. Tre timmar senare hade hon fortfarande inte lyckats få upp det på skärmen. Det årets mest offentliga hemlighet låg alltså väl förborgad på en hårddisk i Hökarängen.